

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/21/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123010396
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8123010396.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Mariána Sninského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.08.2025, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 22.05.2025, sp. zn. 4T/16/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C. D. E., trvale bytom F., okr. C. D. E., t. č. v ÚVV Prešov

u k l a d á:

Podľa § 219 ods. 3 Tr. zákona účinného od 06.08.2024, s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zákona, úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 22.05.2025, sp. zn. 4T/16/2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného v bode I. z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona účinného od 06.08.2024 a v bode II. z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2, 3 Tr. zákona účinného od 06.08.2024, na tom skutkovom základe, že

1) v presne nezistený deň v mesiaci november 2020 v A., okr. B., obžalovaný bez uzatvorenia písomnej zmluvy prisľúbil manželom G. a H. E. zabezpečiť kúpu nezariadeného apartmánu vo výstavbe na pobreží Maltskej republiky v presne nezistenej lokalite s podmienkou dokončenia a zariadenia v cenovom rozpätí 10.000,- € až 20.000,- €, kde na tento účel dňa 9. decembra 2020 H. E. previedla zo svojho bankového účtu vedeného vo C. a.s. číslo B. XXXX **** **** XXXX na bankový účet číslo H. XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorého číslo jej oznámil obžalovaný, sumu vo výške 10.000,- € na účel uvedený ako nákup nábytku, avšak obžalovaný už kúpu apartmánu ani nábytku nezabezpečil, ani sa o to neokúsil, vylákané finančné prostriedky nevrátil a použil ich na svoje účely, čím takto uviedol do omylu poškodených manželov G. a H. E., obaja bytom A. XXX, okr. B., a spôsobil im škodu vo výške 10.000,- €,

2) na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase, najneskôr však dňa 31. decembra 2020 si doposiaľ nezisteným spôsobom neoprávnenne zabezpečil prihlasovacie údaje k elektronickému bankovníctvu k bankovému účtu číslo B. XXXX **** * XXXX, zriadenému v I. J., G., odštepny závod XXX.J., na meno I. E., ktoré nezisteným spôsobom pozmenil a následne dňa 31. decembra 2020 z doposiaľ nezisteného miesta, nezisteným spôsobom bez vedomia a súhlasu I. E. previedol päť platieb v sumách 200,- €, 500,- €, 500,€, 500,- € a 400,- €, všetky na bankový účet H. XXXX XXXX XXXX XXXX na meno A. B., čím poškodenému I. E., bytom A. XXX, okr. B., neoprávnenými transakciami spôsobil škodu v sume 2.100,- €.

Za uvedené skutky obžalovanému súd uložil podľa § 219 ods. 3 Tr. zákona, za použitia § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona, za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určil skúšobnú dobu na 5 rokov.

Podľa § 51 ods. 3 Tr. zákona obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze opustenia územia Slovenskej republiky s tým, že takého opustenie môže vykonať len na určitú dobu s predchádzajúcich súhlasom probačného a mediačného úradníka.

Podľa § 51 ods. 4 písm. b/ Tr. zákona obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zdržiavať sa na adrese B. H. XXXX/XX, C., preberať tam zásielky súdu a každú zmenu miesta bydliska bezodkladne hlásiť probačnému a mediačnému úradníkovi.

Podľa § 51 ods. 4 Tr. zákona obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze hlásiť sa probačnému a mediačnému úradníkovi najmenej raz mesačne v časoch určených probačným a mediačným úradníkom a preukazovať probačnému a mediačnému úradníkovi zdroje svojej obživy.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k/ Tr. zákona obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zákona obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť poškodeným H. E. a G. E. spoločne a nerozdielne škodu vo výške 10.000,- Eur a poškodenému I. E. škodu vo výške 2.100,- Eur do dvoch rokov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona obžalovanému uložil trest zákazu činnosti sprostredkovania predaja, prenájmu a kúpy nehnuteľností na dobu piatich rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému I. E. škodu vo výške 2.100,- Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodeným H. E. a G. E. spoločne a nerozdielne škodu vo výške 10.000,- Eur.

Proti uvedenému rozsudku riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 26.05.2025, podal odvolanie prokurátor, a to proti výroku o treste, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 05.06.2025. Namietal, že výroky o vine, treste zákazu činnosti a náhrade škody považuje za správne a zákonné, avšak nesúhlasí s uloženým trestom odňatia slobody. Pri zohľadnení toho, že obžalovaný bol doteraz celkom 8-krát právoplatne odsúdený za trestné činy, považuje uloženie len podmieneneho trestu odňatia slobody za neprimerane mierne a nenapĺňajúce zákonom sledovaný účel ukladania trestov. Predchádzajúce odsúdenia obžalovaného boli aj za majetkovú trestnú činnosť, ktorá bola minimálne podobná teraz posudzovanej trestnej činnosti (podvody, úverový podvod). Preto je, podľa jeho názoru, odôvodnené uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody, a to v rámci trestnej sadzby určenej Tr. zákonom, ktorý trest lepšie splní účel trestu, a to ochranu iných pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej, aj majetkovej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných potencionálnych páchatel'ov takejto trestnej činnosti odradiť od páchania trestných činov. Za rozhodujúci nepovažuje ani údadny príslub zamestnania obžalovaného v prípade prepustenia na slobodu. Je známe, že osoby obmedzené na osobnej slobode,

či už vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, si zabezpečia všemožné podklady pre to, aby dosiahli svoje prepustenie na slobodu, len s realizáciou ich príslubov je to po prepustení mnohokrát už horšie, čím samozrejme netvrdí, že v tomto prípade to bude rovnaké. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody zároveň nevylučuje a neohrozuje splnenie povinnosti obžalovaného nahradiť škodu poškodeným osobám vo výkone trestu, najmä s ohľadom na to, že trestné činy mal spáchať pred štyrmi rokmi. Z uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o uložení trestu odňatia slobody a vrátiť vec Okresnému súdu Prešov na opätovné prejednanie a rozhodnutie alebo aby odvolací súd sám rozhodol o uložení prísnejšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody so zaradením do príslušného ústavu na výkon trestu.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 04.07.2025. Uviedol, že rozhodnutie súdu o treste je v súlade s trestnou politikou štátu, keď u majetkovej trestnej činnosti, pri ktorej došlo k majetkovej škode, je tak daná do popredia ochrana poškodených a to nahradenie škody, ktorú páchatel spôsobil. To je aj v tomto prípade, keď súd zaviazal obžalovaného zaplatiť ešte pred skončením skúšobnej doby, teda v danom prípade do dvoch rokov. Dĺžka skúšobnej doby je stanovená na dobu päť rokov, čo dáva obžalovanému dostatočné dôvody na to, aby sa správal riadne a najmä, aby uhradil v súdom stanovenej lehote škodu obom poškodeným. Obžalovaný si v Českej republike vykonal päť rokov trestu odňatia slobody a v súčasnosti je vo výkone väzby a vie si vážiť trest na slobode. Argumentácia generálnej prevencie zo strany prokurátora nie je v danom prípade namieste, lebo pri akomkoľvek porušení zákona alebo podmienok uložených súdom počas skúšobnej doby, by došlo k premene tohto trestu na jeho výkon. Rovnako nie je možné opomenúť, že obžalovaný je otcom dieťaťa vo veku 12 rokov a chce sa ako otec o neho primerane starať a najmä platiť matke výživné, čo je počas výkonu trestu málo pravdepodobné.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že po prednese obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní bol obžalovaný poučený o tom, že ku skutkom, ktoré sa mu kladú za vinu môže urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku, pričom urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania oboch skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu a následne súd vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a rozhodol o tom, že na hlavnom pojednávaní sa vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody, preto v rámci dokazovania prečítal len obsah listinných dôkazov. Pri uplatňovaní trestu v prejednávacom prípade súd zohľadňoval osobu obžalovaného, ktorý je dlhoročným recidivistom, ktorému boli už aj v minulosti ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré aj vykonal a napriek tomu v prejednávanej veci spáchal trestné činy podobného druhu ako v minulosti. Navyše, ani výkon jeho nepodmienečného trestu nebol bezproblémový, čo vyplýva zo správy väznice Jiříce (ČR). Na jednej strane obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní ku skutkom priznal, oľutoval ich spáchanie a ospravedlnil sa poškodeným za spôsobenú škodu, ktorú sa im ústne zaviazal nahradiť, prejavil záujem pracovať, aby mohol škodu zaplatiť z príjmov z pracovnej činnosti, usadiť sa a žiť na Slovensku a viesť riadny život, je však potrebné zdôrazniť, že obžalovaný pred spáchaním prejednávanych trestných činov bol štyrikrát súdne trestaný a ďalšie odsúdenia v Českej republike boli až po spáchaní dotknutých skutkov. Všetky tieto okolnosti súd dostatočne zväžil a prihliadol aj na všetky odsúdenia obžalovaného a ako najvhodnejšie sa javí uloženie najprísnejšieho druhu trestu, ktorým je trest odňatia slobody, preto mu uložil trest odňatia slobody nad hornou hranicou polovice trestnej sadzby vo výmere dvadsať mesiacov. Súd vo vzťahu k otázke, či uložený trest bude v nepodmienečnej forme alebo mu umožní podmienený odklad výkonu trestu vychádzal zo vzťahu obžalovaného a poškodených, ktorý bol pred spáchaním trestného činu dobrý, až neskôr, práve konaním obžalovaného sa výrazne zhoršil. Preto sa súdu javí v tomto prípade vhodne uplatniť prvky restoratívneho trestného práva a na piedestál postaviť práve záujmy poškodených na náhradu škody, a teda na nápravu toho, čo sa stalo, pred záujmom štátu za každú cenu potrestať nepodmienečným trestom odňatia slobody obžalovaného, hoci svojou kriminálnou minulosťou a spôsobom spáchania trestného činu, kedy zneužil dôveru poškodených, by aj táto forma trestu bola namieste. Záujem na náhrade škody súd vyjadril v obmedzeniach a povinnostiach, ktoré obžalovanému uložil v zmysle § 51 ods. 3, ods. 4 Tr. zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 22.05.2025, po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je vinný vo vzťahu k obom skutkom obžaloby, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku a po vyjadrení prokurátora a poškodených prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal k skutkom sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

Vychádzajúc z ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku odvolací súd nezistil žiadne zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu o vine a keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie prokurátorom len proti výroku o treste, krajský súd, nezistiac dôvody dovolania podľa §371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len tento odvolaním napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako prečin podvodu podľa 221 ods. 1 Tr. zákona účinného od 06.08.2024 a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2, 3 Tr. zákona účinného od 06.08.2024. Obžalovaný tým, že na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu a že neoprávnene pozmenil platobný prostriedok a tento neoprávnene použil, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkové podstaty žalovaných prečinov.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného konštatoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, že sa k skutkom priznal a svoje skutky úprimne oľutoval a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a § 37 písm. m/ Tr. zákona, že obžalovaný už bol v minulosti za trestné činy odsúdený. Uvedené však nenašlo odraz vo výroku o treste napadnutého rozsudku prvostupňového súdu.

Odvolací súd, po oboznámení sa s odvolaním prokurátora, týmto odvolaním napadnutým rozsudkom, ako aj obsahom predloženého spisu konštatuje, že sa nestotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že na nápravu obžalovaného a jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život postačí uloženie podmienčného trestu odňatia slobody. Je potrebné poukázať najmä na skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti opakovane súdne trestaný, a to aj pred spáchaním žalovaných skutkov a aj pre majetkovú trestnú činnosť, celkovo štyrikrát, pričom rozsudkom Magistrate's Court Malta as a court of Criminal Judicature zo dňa 22.02.2018, sp. zn. S236/61, právoplatným dňa 22.02.2018, mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní dva roky, s podmienčným odkladom trestu na dobu štyri roky.

Podľa § 7b ods. 2 Tr. zákona, právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, súd môže podmienčne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

b) prijme záruku za nápravu páchatel'a a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Kopírova?

Podľa § 49 ods. 3 Tr. zákona, ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

S poukazom na ustanovenie § 7b ods. 2 Tr. zákona, z ktorého vyplýva, že právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a s poukazom na ustanovenia § 49 ods. 1 Tr. zákona a § 49 ods. 3

Tr. zákona, z ktorých vyplýva, že podmienený odklad trestu odňatia slobody sa nepoužije v prípade, ak páchatel' spácha trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pričom obžalovaný sa mal žalovaných skutkov, ktoré sú trestné aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, dopustiť v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, krajský súd dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné ukladať nepodmienený trest odňatia slobody, a to v polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 20 mesiacov, na ktorého výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, vzhľadom na skutočnosť, že z odpisu registra trestov nevyplýva, aby obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovaných skutkov za úmyselný trestný čin. Uvedený trest krajský súd považuje za dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti, výchovu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, za súčasného odradenia iných od páchania trestnej činnosti, ktorý zodpovedá zásadám ukladania trestov, vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, a to aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu.

Vo vzťahu k vyjadreniu obžalovaného k odvolaniu prokurátora, v ktorom poukazuje na svoje osobné pomery a záujem starať sa o maloletú dcéru a prispievať na jej výživu, krajský súd udáva, že ani uvedené nemôže byť ospravedlnením protiprávneho konania obžalovaného a dôvodom na ukladanie iného ako nepodmieneného trestu odňatia slobody, vzhľadom na skutočnosti uvedené v odôvodnení tohto rozsudku vyššie. Potreba starostlivosti o rodinu musela byť obžalovanému známa už v čase páchania trestnej činnosti, pričom už v danom čase si mohol uvedomiť následky, ktoré svojím konaním môže svojej dcére, resp. rodine spôsobiť.

To boli podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd vyhodnotil odvolanie prokurátora ako dôvodné a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.